

Izjemni uspeh Brine Kölner

Na Evropskem mladinskem prvenstvu v orientacijskem teku konec junija v Novi Gorici je 18-letna Brina Kölner iz Orientacijskega kluba Komenda osvojila naslov evropske mladinske prvakinje na dolgi razdalji v kategoriji Ž18. To je največji dosežek slovenskega orientacijskega teka v zgodovini na evropskih mladinskih prvenstvih.

Brina, čestitke ob uspehu.

Kakšni so občutki?

Počasi dojemam, kaj sem dosegla. Ko sem izvedela, da sem zmagala, sem bila kar malo šokirana, presenečena, še danes težko verjamem, da je vse to res. Vesela sem, trud se je poplačal, na to tekmo sem se res veliko pripravljala vse od lanske jeseni. Pričakovala sem, da bom prišla med najboljših šest ali deset, nisem si pa mislila, da bom dobila medaljo, in to zlato. Neopisljivi občutki.

Že dan pred zmagovalnim tekom si na sprintu dosegla vrhunsko šesto mesto. Ti je to pomagalo, da si bila na startu dolge razdalje bolj sproščena?

Zagotovo. Če mi na sprintu ne bi šlo tako dobro, bi bila pred tekom na dolgo razdaljo veliko bolj pod stresom. S šestim mestom sem bila zelo zadovoljna in mislila sem, da je to to, kar lahko dosežem, da več verjetno ne bo šlo. Na pot sem se zato podala zelo umirjeno, šla sem samo še uživati.

Pogosto poudarjaš, da nasploh uživaš v orientacijskem teku, medtem ko ti klasični tek hitro postane dolgočasen. Kaj je tisto, kar te vleče k temu športu?

Res je, če samo tečem, se hitro začnem zraven dolgočasiti. Všeč mi je, če delam več stvari hkrati, da zraven razmišljam. Orientacijski tek je en tak dinamičen šport, ki združuje tudi mojo ljubezen do narave. Res mi je fino teči po brezpotjih, iskati točke, v dobri družbi še toliko bolje.

Zadnje čase je tvoja najbolj pogosta družba na treningih dve leti mlajši brat Anže, ki tudi niza vrhunske uspehe v tem športu. Ali sestrsko-bratska naveza še malo povečuje tekmovalnost in izboljšuje rezultate?

Mislím, da sva drug drugemu z rahlo tekmovalnostjo kar dobra motivacija. (Smeh.) Sploh Anže meni, ker je malo hitrejši. Skupaj trenirava pod mentorstvom Barbare Zmrzlikar, ki skrbi za tekaške treninge, in Jake Piltaverja, ki skrbi za tehnični del.

Foto: Fotofabrik

Brina Kölner je v orientacijskem teku našla idealen šport zase.

Vaša celotna družina je vpeta v orientacijski tek, mama Irena Hacin Kölner je ena gonilnih sil Orientacijskega kluba Komenda, oče Blaž Kölner je predsednik Orientacijske zveze Slovenije. Je podpora družine pomembna?

Neizmerno pomembna. Od petega leta sem po zaslugi staršev vpeta v ta šport, pri nas doma se veliko vrti okoli orientacije. Redko kakšen vikend nismo skupaj na tekmi ali na treningu. To je naš način skupnega druženja v naravi, kar nam vsem ogromno pomeni.

Svojo pot si začela v Orientacijskem klubu Komenda, od letošnjega leta si članica švedskega kluba Västerås SOK. Treniraš šestkrat na teden, obenem si tudi dijakinja (odličnjakinja) na Gimnaziji Šiška. Kako usklajuješ vse obveznosti?

Tako, da velikokrat malo premalo spim, pa kar gre. (Smeh.) Dobra organizacija je ključna. Ko pridem iz šole, je najprej na vrsti trening, potem pa se grem učiti in se učim, dokler vsega ne znam. Sem na športnem oddelku, vem, kdaj bo kakšen test ali spraševanje, kar mi zelo pomaga. Prilagodijo se tudi mojim odsotnostim, ki jih je zaradi švedskega kluba malo več.

Dosegla si izjemen uspeh na državni ravni. Kakšne sanje imaš sedaj?

Zdi se mi, da je to šele začetek. Mislim, da bom težko zmagala na svetovnem prvenstvu za člane, se mi pa zdi, da bi lahko popravila najboljše slovenske rezultate v različnih disciplinah. Nimam specifičnega cilja v glavi, le vedno bolj premagovati sama sebe. Rada bi postala čim bolj vsestransko uspešna orientacijska tekačica, kot je moja vzornica Simona Aebersol.

Veliko mladim komendskim orientacistom pa si velika vzornica ti. Kaj bi sporočila mladim, ki te gledajo z velikimi očmi?

Ko vam je na treningih težko, pomislite na svoje cilje in na stvari, ki jih želite doseči. Uživajte v treningih in ne pozabite, da se trud vedno poplača. Uspeh pride prej ali slej. Vendar uspeh ne pomeni le medalje. Uspeh je lahko tudi dobra tekma, na kateri pokažete svoj napredek. Najpomembnejše je, da ste s svojimi nastopi zadovoljni in da se iz njih čim več naučite. Vedno je prostor za izboljšave, vendar naj vas to le motivira, da boste postajali vse boljši. Verjemite vase in v svoje sposobnosti ter nikoli ne pozabite uživati v tem, kar počnete, saj je na koncu prav to najpomembnejše.

Špela Šimenc